

УДК 341.231.14:343.62

Яна Володимирівна МІРКЕВИЧ,

курсант групи Ф1-205 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Войціховський А. В.

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ ПРАВА НА СВОБОДУ ВІД КАТУВАНЬ

Однією із сучасних глобальних проблем щодо дотримання прав і свобод людини є порушення загальнолюдських цінностей, яке здійснюється шляхом порушення права на свободу від катувань.

Саме з метою захисту прав і свобод людини, у тому числі права на свободу від катувань була укладена Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод 1950 р. Основу європейського механізму захисту прав людини складає Європейський суд з прав людини.

Завдяки великій кількості рішень Європейського суду з прав людини, можна більш детально розкрити зміст та обсяг положень ст. 3 («Катування») вказаної Конвенції, відповідно до якої нікого не може бути піддано катуванню або нелюдському чи такому, що принижує гідність, поведженню або покаранню.

Європейський суд з прав людини у межах ст. 3 Конвенції встановлює три види заборонених дій: катування, нелюдське поведження чи покарання, а також поведження чи покарання, які принижують гідність. Під «катуванням» розуміють умисне заподіяння сильного фізичного болю, або морального страждання з метою отримання відомостей чи визнання, залякування чи дискримінації. «Нелюдське поведження» означає діяння, що спеціально заподіює жорстокі фізичні, або психічні страждання. «Поведження чи покарання, які принижують гідність» – це таке поведження, яке принижує людину перед іншими людьми, або змушує її діяти проти своєї волі, або совісті. Зазначені види заборонених дій різняться один від одного способом, мірою, характером вчиненого та рівнем страждання завданого потерпілому.

Велика кількість заяв та винесених рішень Європейським судом з прав людини, які порушують ст. 3 Конвенції про захист прав та основоположних свобод стосуються таких проблем, як неналежне поведження правоохоронних органів з особами під час арешту та тримання під вартою; вчинення дій, які супроводжуються завданням тілесних ушкоджень; неналежне поведження, як результат бездіяльності посадових і службових осіб та ін.

Велика кількість порушень безпосередньо пов'язана з нерозумінням норм, які закріплені у ст. 3 Конвенції. Для правильного сприйняття цих норм достатньо розглянути практику Європейського суду з прав людини, де можна виокремити відповідні стандарти поведження із затриманими та заарештованими особами.

Вирішення наведених проблем зумовило створення ряду міжнародних органів, які у силу своїх повноважень повинні збирати інформацію про належне

чи неналежне дотримання прав та свобод людини, зокрема права на свободу від катувань. Одним із таких органів є Європейський комітет з питань запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню, який діє відповідно до Європейською Конвенцією про запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню 1987 р. та ін. До його завдань слід віднести: вивчення фактів, які можуть свідчити про застосування тортур до людини; інформування органів держави про дотримання або ж порушення прав та свобод людини; підвищення якості та швидкості реагування на подібні випадки тощо.

У підсумку, можна зробити висновок про те, що Європейське співтовариство зробило великий крок щодо дотримання і забезпечення права людини на свободу від катувань шляхом укладання вищезазначених міжнародних конвенцій і створення міжнародних органів.

Одержано 14.04.2019

УДК [342.72/.73:341.123-055.2](477)

Едуарда Вікторівна ОВЧАРЕНКО,
курсант групи Ф4-201 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Устименко О. С.

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ «ООН ЖІНКИ» В УКРАЇНІ

Гендерна рівність займає провідне місце у системі прав людини та серед цінностей Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН). Одним з фундаментальних принципів Статуту ООН є «рівні права чоловіків та жінок», а також захист та просування прав жінок, як відповідальність кожної держави.

Протягом багатьох років перед Організацією Об'єднаних Націй стояли серйозні проблеми в галузі гендерної рівності, насамперед, недостатнє фінансування та відсутність єдиного органу, який би займався питаннями гендерної рівності як безпосередньо в Організації, так і у світі.

У липні 2010 року Генеральною Асамблеєю ООН з метою забезпечення гендерної рівності та розширення прав і можливостей жінок була створена організація «ООН Жінки». Ця організація надає підтримку державам-членам ООН у встановленні глобальних стандартів для досягнення гендерної рівності. Офіси структури «ООН Жінки» на рівні країн активно працюють в усіх регіонах світу, спрямовуючи конкретні дії на допомогу жінкам у відстоюванні своїх прав та розширенні можливостей. Крім того, діяльність цієї організації приділяє увагу питанням лідерства жінок, участі в політичному житті, ліквідації насильства щодо жінок тощо.